

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno Społecznego „Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej [zmienionej dyrektywą (UE) 2018/2002] i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 [w sprawie zarządzania unią energetyczną] w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej”

[COM(2018)744 final – 2018/0385 (COD)]

(2019/C 159/11)

Sprawozdawca generalny: **Séamus BOLAND**

Wniosek o konsultację	Parlament Europejski, 15.11.2018 Rada Unii Europejskiej, 26.11.2018
Podstawa prawna	Art. 192 ust. 1, 194 ust. 2 i art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Transport, Energia, Infrastruktura i Społeczeństwo Informacyjne
Decyzja Prezydium	11.12.2018
Data przyjęcia na sesji plenarnej	23.1.2019
Sesja plenarna nr	540
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	106/0/0

1. **Wnioski i zalecenia**

1.1. EKES przyjmuje z zadowoleniem wniosek dotyczący zmiany ustawodawstwa UE dotyczącego efektywności energetycznej w oparciu o fakt, że zmiany te są konieczne w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z UE.

1.2. EKES uznaje, że zmiany te mają charakter techniczny, i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że pozwolą one nowej UE składającej się z 27 członków na kontynuowanie planów na rzecz wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE ⁽¹⁾ w sprawie efektywności energetycznej i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 ⁽²⁾ w sprawie zarządzania unią energetyczną.

1.3. EKES z zadowoleniem przyjmuje fakt, że proponowane zmiany nie wpłyną na dalsze tempo prac nad odpowiednimi dyrektywami energetycznymi – jak zauważono w opublikowanym porozumieniu politycznym w czerwcu 2018 r.

1.4. EKES zaleca, by UE zachęciła Zjednoczone Królestwo do dostosowania się po brexicie do celów zawartych w porozumieniu w sprawie celów określonych w dyrektywie.

1.5. EKES zaleca, by Komisja Europejska zobowiązała się do wprowadzenia kompleksowej ogólnounijnej strategii komunikacyjnej, która zapewni w trybie pilnym, zwłaszcza po brexicie, realizację celów dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej oraz rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

1.6. EKES zdecydowanie zaleca, by Unia Europejska wykorzystała wszelkie możliwości zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w realizację celów w zakresie efektywności energetycznej, uwzględniając również proces zmian będących wynikiem brexitu.

1.7. EKES zaleca, by Komisja dołożyła należytej staranności w celu zagwarantowania, że na skutek tych zmian nie wystąpią niezamierzone konsekwencje dla budżetu lub praw człowieka.

2. Kontekst

2.1. Dyrektywa UE w sprawie efektywności energetycznej i rozporządzenie w sprawie zarządzania unią energetyczną są ważnymi instrumentami zapewniającymi, że UE wypełni swoje zobowiązania dotyczące osiągnięcia celów w zakresie efektywności energetycznej do roku 2030, a tym samym dotrzyma swoich zobowiązań w zakresie ochrony środowiska uzgodnionych w szeregu umów międzynarodowych.

2.2. W ramach przygotowań do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej Komisja Europejska zaproponowała zmianę prawodawstwa UE dotyczącego efektywności energetycznej oraz rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną.

2.3. Konieczność przyjęcia omawianego tu wniosku wynika z faktu, że dane dotyczące zużycia energii, które przedstawiono w zmienionej dyrektywie w sprawie efektywności energetycznej oraz rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną, opierają się na Unii złożonej z 28 państw, a zatem muszą zostać zmienione, tak aby odzwierciedlały sytuację w Unii liczącej 27 członków.

2.4. Wniosek nie będzie miał wpływu na unijne cele w zakresie efektywności energetycznej określone w porozumieniu politycznym z czerwca 2018 r., w którym zwraca się uwagę na zobowiązanie do realizacji celu w zakresie efektywności wynoszącego 32,5 % do roku 2030.

3. Kontekst opinii

3.1. W dniu 23 czerwca 2016 r. w wyniku referendum w sprawie członkostwa w UE Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej postanowiło opuścić Unię Europejską. Niniejsza decyzja obejmuje terytorium Gibraltaru.

3.2. W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii. Oznacza to, że całe unijne prawo pierwotne i wtórne przestanie się stosować do Zjednoczonego Królestwa od dnia 30 marca 2019 r. („dzień wystąpienia”), chyba że w ratyfikowanej umowie o wystąpieniu zostanie ustalona inna data. Zjednoczone Królestwo stanie się wtedy „państwem trzecim”.

3.3. Dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej ma umożliwić osiągnięcie celu w zakresie efektywności energetycznej wynoszącego 32,5 % do 2030 r., poprzez zobowiązanie państw członkowskich do ustanowienia orientacyjnych krajowych wkładów w zakresie efektywności energetycznej.

3.4. W związku z tym oczekuje się, że państwa członkowskie uwzględnią unijne prognozy dotyczące zużycia energii.

3.5. Wniosek odnosi się do rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną, który zobowiązuje również państwa członkowskie do uwzględnienia zużycia energii w roku 2030 przy ustalaniu ich wkładu w realizację celu Unii do 2030 r.

3.6. Ponieważ w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną powtarza się wartości bezwzględne określone w dyrektywie w sprawie efektywności energetycznej, wartości te muszą zostać odpowiednio zmienione.

3.7. Prognozy UE wskazują, że zużycie energii pierwotnej w 2030 r. nie może przekraczać 1273 Mtoe (milion ton ekwiwalentu ropy naftowej), a końcowe zużycie energii nie może przekraczać 956 Mtoe. Równoważne prognozy dla członków UE 27 wykazują, że zużycie energii pierwotnej nie może przekraczać 1128 Mtoe, a końcowe zużycie energii nie może przekraczać 846 Mtoe.

3.8. Zasady pomocniczości (art. 5 ust. 3 TUE) i proporcjonalności (art. 5 ust. 4 TUE) są w pełni przestrzegane, głównie ze względu na fakt, że we wniosku dąży się jedynie do wprowadzenia zmian technicznych, które nie mają wpływu na już przyjęte przepisy.

3.9. Wszystkie zainteresowane strony zaakceptowały już fakt, że te niezbędne zmiany techniczne umożliwią nowej Unii Europejskiej liczącej 27 państw członkowskich realizację celów zawartych w odpowiednich dyrektywach.

4. Uwagi EKES-u

4.1. Jest oczywiste, że niniejszy wniosek ma na celu wprowadzenie niezbędnych zmian technicznych do odpowiednich unijnych przepisów dotyczących efektywności energetycznej i zarządzania unią energetyczną w wyniku wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej.

4.2. Biorąc pod uwagę niedawne opinie EKES-u w sprawie zarządzania unią energetyczną ⁽³⁾ i przeglądu dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej ⁽⁴⁾ (Mihai Manoliu), oczywiste jest również, że wszystkie zawarte w nich zalecenia zachowują aktualność i powinny być zdecydowanie wspierane przez EKES.

4.3. Chociaż przyjmuje się, że wniosek nie ma wpływu na szersze kwestie, takie jak budżet lub prawa człowieka, należy w dalszym ciągu zachować czujność w tej dziedzinie, tak aby nie wystąpiły niezamierzone konsekwencje, które mogłyby wywołać skutki budżetowe lub dla praw człowieka.

4.4. EKES z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zasady pomocniczości i proporcjonalności są w pełni przestrzegane.

4.5. Akceptując fakt, że wniosek ma na celu zmianę obowiązujących przepisów dotyczących energii i że pozostają w mocy zdecydowane zobowiązania do realizacji niektórych celów, należy zauważyć, że wyniki mogą zależeć od tego, czy Zjednoczone Królestwo nadal będzie realizować te same cele zgodnie z pozostałymi 27 członkami.

4.6. W tym kontekście EKES zaleca wdrożenie zdecydowanej strategii komunikacyjnej, mającej na celu zagwarantowanie, że nie dojdzie do nieporozumień wśród zainteresowanych stron spowodowanych/wywołanych przez brexit w odniesieniu do już uzgodnionych między państwami członkowskimi zobowiązań i realizacji planów dotyczących osiągnięcia pewnych celów w zakresie efektywności energetycznej.

4.7. EKES zauważa, że proponowane zmiany mają charakter techniczny i nie wymagają konsultacji społecznych. Zaleca jednak z naciskiem wykorzystanie wszelkich okazji do zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego we wspieranie planów wdrażania podejmowanych przez rządy.

4.8. EKES zwraca uwagę na konieczność wprowadzenia tych zmian technicznych i uważa, że przyczynią się one do lepszego wdrażania dyrektywy.

4.9. EKES z zadowoleniem przyjmuje fakt, że decyzja ta nie będzie miała wpływu na wstępne porozumienie w sprawie przeglądu dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej z czerwca 2018 r.

4.10. Oprócz potrzeby zapewnienia strategii komunikacyjnej w celu rozwiania wszelkich niejasności dotyczących dalszego wdrażania dyrektyw, EKES z zadowoleniem stwierdza, że wniosek nie będzie miał istotnego wpływu na plany państw członkowskich w zakresie osiągnięcia wyznaczonych celów.

Bruksela, dnia 23 stycznia 2019 r.

Luca JAHIER
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecz-
nego

⁽³⁾ Dz.U. C 246 z 28.7. 2017, s. 34. .

⁽⁴⁾ Dz.U. C 246 z 28.7. 2017, s. 42.